Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8454
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

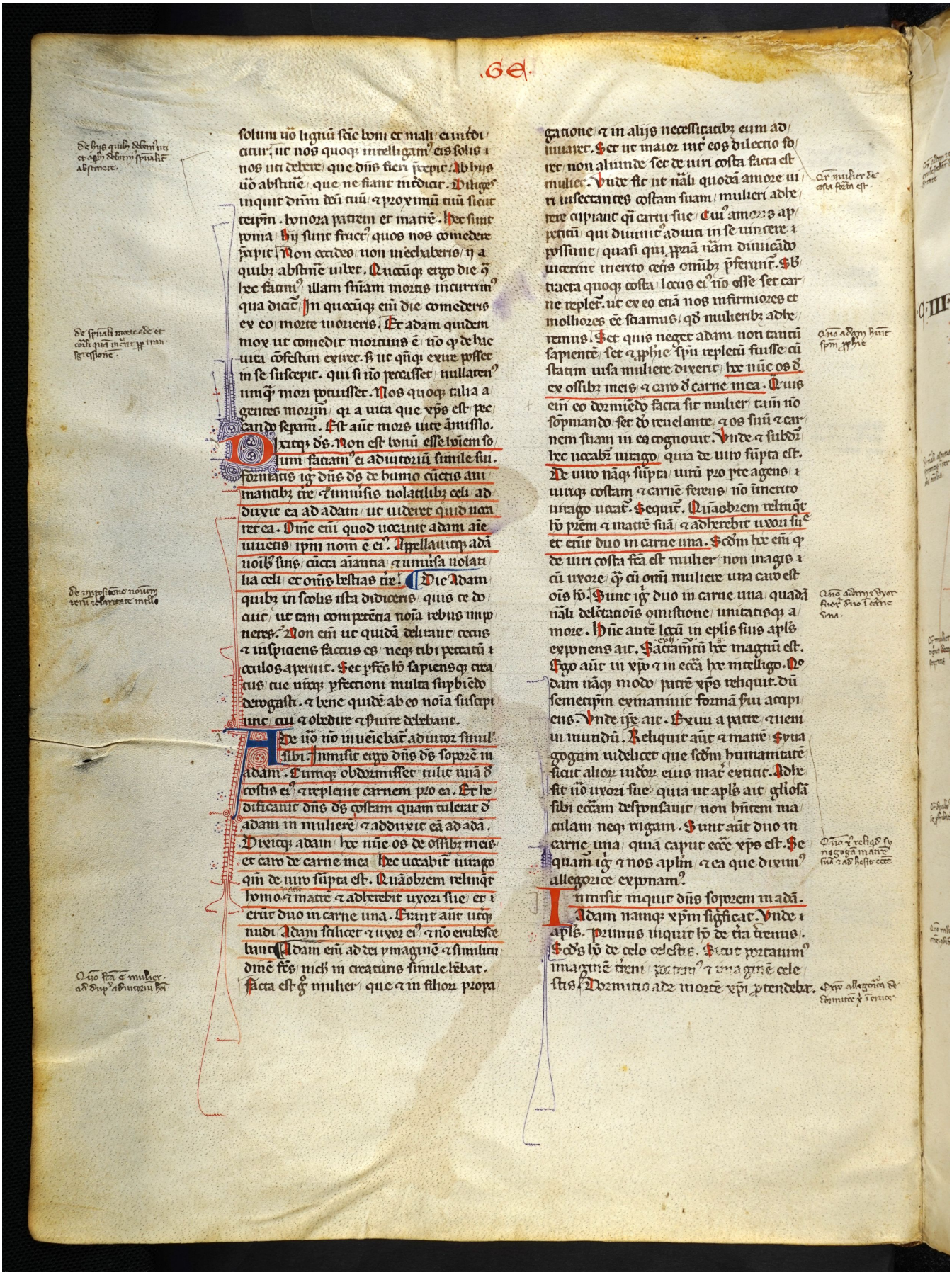

De hys quibus dominus et eorum debemus spiritualiter abstinere.

solum uō lignū scīe boni et mali ne tangat
ur. ut nos quoq; intelligam' eis solis
nos uti debere que dōs fieri iussit. Ab hys
uō abstinē que ne fiant mediar. Diliges
inquit dōm dū tuū ex toto corde tuo et proximū tuū sicut
teipm. Honora patrem et matrē. Hec sunt
poma hys sunt fruct' quos nos comedere
iussit. Non occides non mechaberis ij a
quibus abstinē uiter. Quocūq; ergo die
hec fecerim' illam suam mortis incurrim'
qua dicē. In quocūq; enī die comederis
ex eo morte morieris. Et adam quidem
mox ut comedit mortuus ē uō q de hac
uita cōfestim exiuit. sī ut quīq; exire posset
in se suscepit. qui si uō peccasset nullatenus
umq; mori potuisset. Nos quoq; talia a
gentes mortim' qr a uita que xpō est pec
cando separam'. Est aūt mors uite ānimsio.

De spiritali morte et de eorum quia in ente per transgressione.

Dixitq; dōs. Non est bonū esse hominem so
lum faciam' ei adiutoriū simile sui.
formans ig dōs de humo cūctis ani
malibus terre et uniuersis volatilibus celi ad
duxit ea ad adam ut uideret quid uoca
ret ea. Omne enī quod uocauit adam aie
uiuentis ipm nomē ei. Appellauitq; adā
noīb' suis cūcta ānantia et uniuersa volati
lia celi et omīs bestias terre. Dic Adam
quibus in scolis ista didicens quis te do
cuit ut tam competenta noīa rebus imp
neres. Non enī ut quidā deliranti ceciis
et inspiciens facies es neq; tibi peccatū i
oculos aperuit. Sed pfēs hō sapiensq; cra
tis cui uīq; perfectioni multa superbiēdo
derogasti. et bene quidē ab eo noīa suscepi
unt. cui et obedit et seruire debeant.

De uō uo mulierbat' adiutor simil' sibi.

Immisit ergo dōs dōs soporē in
adam. Cumq; obdormisset tulit unā de
costis ei' et replenit carnem pro ea. Et he
dificauit dōs dōs costam quam tulerat de
adam in mulierē et adduxit eā ad adā.
Dixitq; adam hoc nūc os de ossibus meis
et caro de carne mea hec uocabit' uirago
qm de uiro sumpta est. Quāobrem relinq'
homo patrē suū et matrē et adherebit uxori suē et
erūt duo in carne una. Erant aūt utq;
nudi Adam scilicet et uxor ei' et uō erubescē
bant. Adam enī ad dei ymaginē et similitu
dinē fēs mich in creatura similē habēbat.
facta est g mulier que et in filios propa

Ut mulier de costa facta est.

gatione et in alijs necessitatibus eum ad
iuuaret. Sed ut maior inter eos dilectio fo
ret non aliunde sed de uiri costa facta est
mulier. Vnde fit ut nātī quodā amore ui
ri insecantes costam suam mulieri adhe
rere cupiant qī carni sue. Cui' amor ap
petitū qui diuinit' adiuta in se uincere i
possunt quasi qui pena nām diuinitādo
uicerunt merito cētis omībus pferunt. Sī
tracta quoq; costa locus ei' uō esse sed car
ne replet. ut ex eo etiā nos infirmiores et
molliores cē fatamus. qd mulierib' adhe
remus. Sed quis neget adam non tantū
sapientē sed et spīe spū repletū fuisse cū
statim uisa muliere dixerit hoc nūc os de
ex ossibus meis et caro de carne mea. Quis
enī eo dormiēdo facta sit mulier tam uō
sopiando sed dō reuelante et os suū et car
nem suam in eo cognouit. Vnde et subdit
hoc uocabit' uirago quia de uiro sumpta est.
De uiro nāq; sumpta uirū pro pre agens i
uirgo costam et carnē ferens uō ūmento
uirago uocat'. Sequit'. Quāobrem relinq'
hō patrem et matrē suā et adherebit uxori suē
et erūt duo in carne una. Sed cōm hoc enī q
de uiri costa fta est mulier non magis i
cū uxore q cū omī muliere una caro est
oīs hō. Nunc ig duo in carne una quadā
nātī delectanois omistione unitatisq; a
more. Hūc autē lgm in eplis suis apls
exponens ait. Sacramētū hoc magnū est.
Ego aūt in xpo et in ecia hoc intelligo. Ad
dam nāq; modo patrē xpō reliquit. dū
semetipm exinaniuit formā serui accepi
ens. Vnde ipse ait. Exiui a patre et ueni
in mundū. Reliquit aūt et matrē sna
gogam uidelicet que secōm humanitatē
sicut alios iudos eius mat' extitit. Adhe
sit uō uxori sue quia ut apls ait gliosā
sibi ecciam desponsauit non hūtem ma
culam neq; rugam. Sunt aūt duo in
carne una quia caput ecie xpō est. Se
quam ig et nos aplm et ea que diuinit'
allegorice exponam.

Quō et reliquit synagogā matrē suā et adhesit ecie

Immisit inquit dōs soporem in adā.
Adam namq; xpm significat. Vnde i
apls. primus inquit hō de tra terrenus.
Sed dōs hō de celo celestis. Sicut portauit
imaginē terreni portabim' et imaginē cele
stis. Dormitio ad mortē xpi pertendebat.

De allegoria de dormitione et morte.

De impositione nominum rerum relinquere intelle

Quō fta est mulier ad sup adiutorium hō